

Előfizetési árak:

Fél évre . . . 90 Leu
 Negyed évre . . 45 Leu
 Egy óra . . . 15 Leu
 Hirdetés — Nyiltér
 díjszabás szerint.

SZÉKELY UJSÁG

egyesülve a SZÉKELY HIRLAP-pal.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A
 SZÉKELY UJSÁGOT
 néhai Molnár Emil,
 a
 SZÉKELY HIRLAPOT
 Bíró Lajos alapította.

Felélős szerkesztő és kiadó:

Kovács J. István

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

KOVÁCS-HIRLAPIRODA, Str. Horia, Cloacă și Crișan
(volt Gábor Áron-utca) 1. szám.

Főszerkesztő:

Dr. I. Diénes Ödön

Véres tragédia — székely átok.

— Gyászos vasárnapot rendezett két kocsis legény. —

Leszurtak egy kézdivásárhelyi fiatalembert, súlyosan megsebesítettek egy rendőrt, ki akarták irtani kenyéradó gazdájuk családját, végül eltorlaszolták magukat és felvették a harcot a rendőrséggel.

Ne keressetek titkokat mellette. Az egész tragédia mögött ott húzódik meg a sokat hánytorgatott virtus, a faji vonásnak eme szomorú kinövése, melyet aztán fűtött a pálinka és talán közre játszott kissé a bosszuérzet is, na meg az a sokszor hangoztatott megállapítás, mely a pantalló és a daróc közötti különbséget igyekszik kiélezni a demagógia habzó szájával.

E néhány szóban lehet összegezni azokat az okokat, melyek kiobbantották a mult vasárnap este lejátszódott véres tragédiát, melynek áldozatát, a szerény, jómagaviseletű Árok Balázst tegnap, szerdán temették el nagy részvét mellett — és a két testvért, kiknek kezében meggondolatlanul dolgozott a gyilkos kés, már átvette a földi igazságszolgáltatás, hogy feleljenek bűneikért s a megfélekezett indulatok mögül ráeszméljenek véres cselekedetük komoly valóságára.

Véres vasárnap.

Tudvalevőleg vasárnap délután a cselédség napja. Cselédé ekkor a korzó birodalma s az összefogódzott, tréccselő cselédleányok, kocsis-legények kacagásától, hancurozásától, itt-ott felhangzó durva káromkodástól zajos a járda.

Nehéz itt rendet teremteni.

A magyar imperium alatt is többször bolygatta meg a kérdést a rendőrség, meg akarva változtatni a kisvárosias képet a rend arculatára. A kérdést akkor sem sikerült megoldani és megoldatlan még ma is! Minden erre irányuló kísérletek megtörnek.

Ilyen kísérlet volt vasárnap délután a főtéren szolgálatot teljesítő rendőrnek közbelépése, amikor illedelmesen rászólt a legényekre, hogy ne foglalják el a járdát.

A rendőr közbelépését zugolódva fo-

gadták a legények az egyik meg is fenyegette, a rendőrt, ki aztán minden szó nélkül tovább ment.

Ekkor már tulfűtött volt a legények temperamentuma és nem lehet tudni, hogy ezek között ott volt-e az a kettő, kik néhány óra múlva bekövetkezett véres esemény részesei. . . .

A Vasút-utcai Páncél-féle korcsmában mulattak a legények, kik között benn a korcsmában már történt összekoccanás. Este felé a korcsmából négy legény lépett ki, kik közül az anyáról két testvér, Kovács Domokos és Bán Simon kövári illetőségű legény, volt a leghangosabb.

Mint a járda korlátlan urai, adták ki a parancsot:

— Minden pantallós le a járdáról, mert mindenkit leszurunk!

Villan a kés . . .

A dráma villámgyorsan játszódik le.

A duhaj legények elől sietve térnek le a járókelők.

Szembe jön azonban egy ötagu, helybeli fiatalemberekből álló társaság, köztük Árok Balázs gazdálkodó Balázs nevű fia, aki fütyörészve fogadja a nagyhangú kijelentést és üres szónak veszi a legény fenyegetését.

Különben is az Árok-fiu olyan legény volt, ki — ha birokra kerül a sor — nem egykönnyen ijedt meg. Aztán ismerte is a hetvenkedő legényt, kivel a télen a katrosai erdőben volt némi szóváltása.

A Kovács-fiu, — Tuzson Mihály gazdálkodó szolgálatában — fát fuvarozott az erdőből és az erősen megterhelt szekeret a lovak nem tudták megmozdítani s a legény több ízben rácsapdosott az állatokra. A szelid lelkű Árok-fiu odaszólt a legénynek:

— Ne kinozd a lovakat, mert megmondom Tuzson urnak!

A legény sötét pillantást vetett Árokra fiura és megfenyegette:

— Vigyázz, mert ezt nem uszod meg szárazon!

Talán nem is jutott eszébe a fiunak ez a katrosai jelenet, mert most sem vette komolyan a legények harcias kijelentését. Sőt vissza is szólt békülékeny hangon:

— Hát miért menjek le a járdáról?

Erre a válasz már pillanatnyi gyorsasággal jött. Villant a kés valamelyik legény kezében és egymásután három szurást adott le az Árok-fiura. Az első kettő a karon ejtett hatalmas sebet, a harmadikat pedig a mellbe kapta. Ez a szurás volt a legborzalmasabb, egyben halálos is. A kés a mellcsonton keresztül hatolva, a szív jobb oldali részén sikult le.

A szerencsétlen legény néhány lépésnyire a járdán eszméletlenül terült el.

Azonnal beszállították a kórházba, ahol injekciót adtak neki, azonban nem lehetett rajta segíteni. A szelid ifju arcra ráborult a halál.

A legények tovább folytatják a garázdálkodást.

A legények az eset után megvadultan rohannak el. A gyilkos a kezében még ott a vértől pirosuló kés. Így rohan át a főtéren. A két testvér a Kanta-utca felé tartanak és az idősebb fiu, Kovács Domokos szolgálatadójánál, Tuzson Mihály csizmadiánál az udvarra vetik be magukat és vasvilával felfegyverkezve, tovább folytatják a garázdálkodást.

Kiállnak a kapuba és a járdáról mindenkit lehajtanak.

— Akinek az élete kedves, az ne járjon ezen az oldalon! — kiáltják a járókelők felé.

Szőcs Mihály főgimnáziumi tanár gyanutlanul megy arra felé. Őt is leparancsolják.

— Uraságod menjen le a járdáról!

A tanár kitér előlük és átsap a másik oldalra.

Az utca népe is kezd csoportosulni, azonban senki sem merészel közelükbe menni. Simon rendőr csendre intí őket, azonban őt is megfenyegetik:

— Menjen innen Simon bácsi, ha az élete kedves!

Közben Tuzson Mihály és családja hazaérkezik a moziból. A gazda azonban nem tudja, hogy a gyilkosságban az ő legénye résztvevett volna.

A legények megtámadják a családot is...

Az események filmszerű gyorsasággal peregnek le. Olyan fordulat áll be, ami most már az egész Kantát lázas izgalomba hozza.

A zajra kimegy a verandára Tuzson Mihályné és rászól a legényre:

— Ne csinálj ilyen dolgot Domokos, hanem gyere és vacsorázzál!

A legény durván utasítja el a jótanácsot.

— Ha jót akar a tekintetes asszony, menjen be!

Erre a gazda is kimegy és leinti a duhajkodó legényt:

— Ne csinálj ilyen cirkuszt, Domokos!

A legény a gazdájának is durván válaszol, mire Tuzson Mihály így inti le:

— Ha így beszélsz velem, holnap reggeltől kezdve nem vagy a legényem!

Ezek a szavak egészen megvadítják a legényt.

— Most már kiirtjuk a Tuzson-familiát, utána pedig az egész Kantát! — kiáltja és a szobába bemenekülő gazdája után iramodik.

Az asszony rémülten menekül a hálószobába és a gyermekeket ölbe kapva, az utca felőli ablakhoz rohan és ott a gyermekeket kiadva, ugrik ki az ablakon és menekül a dühöngők elől.

A legények ezalatt bezúzzák az udvar felőli ablakokat, betörnek a konyhába és keresik a gazdát, kinek a „belét akarják kivenni.” Tuzson Mihály a kamrába ugrik be és oda bezárkozva, annak ablakán menekül.

Mehedintj Georg rendőr be akar az udvarra menni, hogy megfékezze a garázdálkodókat, azonban újból villan a kés és sulyos arc és nyakszurást kapva, véres fejével huzódik vissza. Sulyos sebesülésével a kórházban ápolják.

A minorita lelkész bemegegy a dühöngők közé...

Az újabb véres esemény és annak hírére, hogy a legények a családot akarják kiirtani, mindegyre szaporodik a tömeg, azonban nem vállalkozik senki, aki be merészkedne lépni az ostromlott ház udvarába.

Ekkor egy minorita-lelkész, Angeli Sebő, hallva a dolgokat és azt, hogy veszályban Tuzson Mihály, futva közeledik oda és vakmerőséggel beszalad az udvarba, hogy esetleg szép szóval fékezze meg a legényeket. Az udvar közepén az egyikkel találkozik is, akinek vasvilla van a kezében.

Barátságosan köszönti:

— Jó estét, barátom!

— Aggyon Isten! — hangzik a válasz.

A lelkész most a villára tereli a beszédét:

— Mondja barátom, minek az a villa? Hisz nincs arra szükség! Adja csak ide!

— Kell!

És hátamögé helyezi a villát. A lelkész utánanyul és minden, ellenkezés nélkül csavarja ki a legény kezéből.

A beszélgetést hallotta a konyhában tartózkodó legény, leszalad a verandáról. A kést magasra emelve, szalad a lelkész felé:

— Megölöm! — kiáltja.

A társa fogja át és ezalatt menekül a lelkész. Eldobja a villát, mert nem akarja, hogy esetleg újból vér folyjon. A lelkész a sötétben nem ismerte meg, hogy melyiknek a kezéből vette ki a gyilkolásra alkalmas szerszámot.

Sortűz az éjszakában.

A lelkész után becsapódott kaput most a legények eltorlaszolják és amögé felállva, támadásra készen várják a rendőrséget.

Epercben futólépésben érkeznek Tutoiu rendőrbiztos vezetésével Suciu őrmester és a rendőrlégények.

A rendőrség felszólítja a kocsisokat a megadásra. Virtuosos válasz rá a felelet:

— Kőváriak vagyunk! Nem adjuk meg magunkot!

Erre elhangzik a vezényszó és megfélemlítésül két sortűz dördül el a levegőbe. Káromkodás hangzik viszonzásul a kapun keresztül. Ekkor a rendőrök a kapura adnak két sortűzet. Semmi eredmény.

— Be kell törni a kaput — hangzik a parancs.

Nekifeszülnek a vállak, dolgoznak a lábak és egyszerre csak kifordul a kapu a sarkából, éppen akkora nyílás támad, hogy egy ember befér azon. Ez az ember Bokor Lajos cipész, ki kezében nagy husánggal, macska ügyességgel surran be és a kapu sarkainál meghuzódó és éppen a késsel ugrásra kész Kovács Domokosra olyat üt, hogy a kés kirepül annak kezéből. A behorant rendőrök teszik ártalmatlanná, a kisebbik, Bán Simon látva, hogy hasztalan minden ellenállás, kijózanodva kiáltja a rendőrök felé:

— Megadom magamot!

A közönség a már ártalmatlanná tett legényeket meg akarta lincselni, az ütlegektől a rendőrség védelmezte meg őket...

A rendőrségen.

A rendőrség még az est folyamán meg kezdte a nyomozást. Vranceán, a rendőrség vezetője, valamint Tutoiu rendőrbiztos fáradságot nem ismerő munkával szedik össze az adatokat. Még akkor este megtalálják a bajonettet, melyet Kovács Domokos a katonaságtól hozott magával.

Ezzel ölték meg Árok Balázst.

Ugyancsak megtaláltak egy törött élő zsebkést, mely szintén embervértől volt nedves.

A nyomozás folyamán Kovács Domokos vállalta magára Árok Balázs meggyilkolását, viszont a tanúk azt állítják, hogy a kisebbik testvér. Bán Simon, kit az idén soroztak be, volt Árok Balázs gyilkosa. Mindenesetre rejtély, hogy miért vállalta a nagyobbik a gyilkosságot.

A véres vasárnap szomorú szereplői kővári születésűek. Hogy mi adta a kezükbe a gyilkos kést, megállapítani nem lehet. Maguk a gyilkosok sem tudták a kihallgatásnál okát adni. Hogy Tuzsonékat miért akarták megölni, Kovács Domokos azt vallotta, hogy a gazdája felmondott neki és ez ingerelte fel annyira, hogy törni-zuzni kezdett.

A gyilkosok ifjusága...

Érdeklődtünk a gyilkosok személyi adatai felől. Mindkettő, kik édes anyáról testvérek, már régen elvesztették szüleiket és mostoha sorsban hanyódtak fel.

Egy kővári uriemberrel beszélgettünk és ő mondotta el, hogy a kisebbik fiú, Bán Simon részeg állapotban az örült benyomását kelti.

— Emlékszem — úgy mond — hogy a fiú nem lehetett több 15—16 évesnél, mikor cséplőgép mellé fogadták fel. Nem íhatott meg két pohár pálinkát, ami annyira megvadította, hogy le kellett kötni, mert mindenkit le akart gyilkolni.

A nagyobbik fiúról, Kovács Domokosról a gazdája úgy nyilatkozott nekünk, hogy nem volt eddig ellene semmi kifogásolható. — Lobbanékony haragu volt ugyan, azonban meg volt a dolgával elégedve.

A fiú katonának is tőlük ment el és valahányszor szabadságra hazajött, mindig hoztuk szállott meg és visszamenet feltarisznyálták, mint a saját fiukat. A katonaságtól megszabadulva, újból visszafogadták. És nem is volt vele semmi baj.

A szerencsétlen végű Árok Balázst hétfőn boncolta fel Nagy Zoltán hatósági orvos, temetése pedig szerdán délután volt nagy részvét mellett.

Autobus express Ocland S. A.

menetrendje. (Érv. 1930. okt. 1-től).

indul	Brassó — Kézdivásárhey	érkezik
16	Brassó	9 ³⁰
17	Uzon	8 ³⁰
— 13	Sepsiszentgyörgy	—
18 13 ⁴⁵	Csernáton	7 ³⁰
18 ³⁰ 14	Kézdivásárhey	7

Nyomtatványokat

a legmodernebb kivitelben
legolcsóbban készít a

MINERVA-könyvnyomda.

Târgul-Săcuiesc. — Kézdivásárhely.

Munkamegrendeléseket a KOVÁCS-hirlapiroda vesz fel.

Nagyválasztékban tavaszi férfi és női

kalapok

Kovács József

kalapgyár Vasut-utcai üzletében.

Szenzációs olcsó árak!

Tipografia »MINERVA« nyomda Târgul-Săcuiesc (Kézdivásárhely). 1931.,